

QUAN 17 NO SEMPRE GUANYEN 800

Continuar, a Almassora

Les classes en valencià al col·legi Cisneros d'Almassora continuaven a finals de la passada setmana, malgrat l'ordre de l'Audiència de València que en decretava el passat 31 de gener la «suspensió cautelar», arran d'una denúncia de la Coordinadora Pro-Libertad de la Enseñaza en Valenciano.

Marta Castells

A l'escola pública «Cardenal Cisneros», la més antiga i cèntrica d'Almassora, 820 xiquets, entre el pre-escolar i el vuitè de bàsica s'apinyen durant els «recreos» en un pati de 1.500 metres quadrats. L'ajut econòmic que els prometé fa anys la Conselleria a fi d'ampliar-ne els terrenys, amb el projecte ja aprovat, encara no ha arribat. Tampoc no ha arribat, malgrat que els fou promesa a finals del curs passat, la mestra que s'hauria de fer càrrec del gruix de xiquets matriculats en la línia d'ensenyament «en» valencià, que començava enguany amb un curs de pre-escolar.

Amb aquesta mestra fantasmal que mai no arribà a Almassora desaparegueren també, potser perduts pel camí, els materials didàctics per a l'ensenyament que la direcció general corresponent havia promès enviar pel setembre.

És per detalls d'aquesta mena que la gent del col·legi Cisneros ha après a esperar amb parsimònia tot allò que els ha de venir de l'administració. Amb aquesta mateixa parsimònia esperen ara, també, l'ordre de la Generalitat que els obligarà a deixar d'ensenyar en valencià l'assignatura d'experiències als alumnes de tercer de bàsica.

L'acta de «suspensió cautelar» d'aquestes classes en valencià, dictada el passat 29 de gener per l'Audiència Territorial de València com a resultat de la reclamació efectuada per la Coordinadora Pro-Libertad de la Enseñanza en Valenciano, no s'ha traduït encara en una ordre per escrit signada per la Conselleria de Cultura, Educació i Cièn-

Al col·legi Cisneros esperen l'ordre per escrit de la Conselleria per deixar de donar les classes en valencià.

cia. Fins que aquesta no arribe, els 72 alumnes de tercer d'EGB del col·legi Cisneros continuaran aprenent els noms dels carrers del seu poble, dels arbres dels voltants, del riu no massa llunyà i de les muntanyes que es veuen per la finestra, en la mateixa llengua que parlen a casa.

«Ací, tota la vida hem fet una: o altra classe en valencià, encara que no per sistema», diu **Roger Beltran**, director del centre. «Sent com som tots els 27 professors, d'aquest mateix poble, o de Castelló, és que és inevitable que un dia o un altre se'ns acabe escapant una explicació en valencià, al llarg d'una classe feta en castellà. És que ací som tots valencianoparlants, ¿sap? Els xiquets ho troben natural, mai *Neus*, una de les mestres implicades

no ha protestat cap d'ells, per això».

Als altres dos col·legis públics d'Almassora, situats en barris on el percentatge de castellanoparlants és més gran, aquest curs també s'ensenyava en valencià l'assignatura d'experiències de tercer, com deia la llei d'Ús i Ensenyament fins la seua modificació el passat 31 de gener (vegeu **EL TEMPS** número 139). En aquestes dues altres escoles, però, o bé no s'han posat recursos contra el valencià, o bé no han estat resolts pels tribunals tan satisfactòriament i tan ràpidament —des del punt de vista de la Coordinadora— com el del col·legi Cisneros.

Aquesta és una de les moltes coses que sorprenen **Roger Beltran** en tota aquesta història, «ja que hi ha persones d'aquesta coordinadora contra el valencià que tenen fills estudiant en altres escoles, on no ha passat res». **Beltran**, com bona part dels mestres i pares d'alumnes d'aquest col·legi, se sent avergonyit per la notorietat que el centre ha assolit en la premsa arran de la resolució de l'Audiència. «Ens ha sabut molt greu que haja estat el nostre poble, la nostra escola, la protagonis-

ta d'una història com aquesta. Precisament ací la gran majoria dels xiquets són valencianoparlants... ¿si és que fins i tot ho són els mateixos pares que han posat la denúncia!».

Neus, una de les dues mestres de tercer, riu divertida quan recorda com l'única mare que li va anar a protestar perquè ensenyava al seu fill en valen-

aquest curs, haurem de començar d'anar als tribunals».

«I els que volem que els nostres fills estudien en valencià no pensem admetre cap tractament de gueto», continua **Guardiola**, «a veure si és que, ara que tanquen els centres d'educació especial per tal que els xiquets deficients puguen integrar-se bé en el seu entorn, nosal-

Una història, ben grotesca, que segons el director i la mestra no fa altra cosa que perjudicar els alumnes, «els xiquets, que haurien de ser els primers a tenir en compte, i en els que ningú no ha pensat». Segons **Neus**, «ells no han protestat mai per fer les classes en valencià, al contrari, ho troben naturalíssim, i els agrada». «Així són les coses —fa el director. Nosaltres ensenyem als xiquets, no als pares, però són els pares, disset pares, els que ens denuncien».

Roger Beltran es plany que el col·legi ha estat completament abandonat per l'administració al llarg de tot el procés. «La Conselleria ni tan sols presentà el plec d'al·legacions que els tribunals li van demanar, no va donar la cara per nosaltres, ni tan sols va dir que l'únic que fem és complir la llei. El silenci administratiu, en aquest cas, és significatiu. No hi ha cap voluntat política de donar suport real a l'ensenyament en valencià, ni tan sols de fer complir les lleis que ells mateixos han redactat. I per cert, que han redactat tan malament que qualsevol pot recórrer en contra. La veritat és que contra el valencià s'atreveix tothom».

La campanya de premsa desfermada aquests dies contra l'ensenyament en valencià, encapçalada com és habitual per *Las Provincias*, és un altre dels temes que indignen el director de l'escola. «S'ha donat el tema de l'ordre de suspensió cautelar a bombo i platerets, però no s'ha dit que jo encara no tinc una ordre clara sobre què he de fer, encara que ells ho tenen molt clar... jo no puc posar el col·legi al servei de la premsa; jo he de fer complir la llei i prou. I, segons la llei, si no tinc una ordre escrita, no puc canviar el Pla del Centre que aprovà per majoria el Consell Escolar».

Aquest és un altre dels punts en què vol insistir **Guardiola**, un dels cinc pares membres del Consell Escolar —el més votat de tots: «L'ensenyament en valencià d'aquesta assignatura en tercer curs fou aprovat per majoria en el Pla de Centre, i el votà fins i tot el pare que posà després la denúncia, **José Luis Rius**».

Segons **Beltran**, l'objectiu últim de la Coordinadora no és altre que carregar-se definitivament l'ensenyament en i del valencià. «Ja sabem que han eixit en la premsa, en la ràdio i en la tele explicant allò que ells només volen que el valencià no siga obligatori, que no tenen res en contra que s'ensenyi i tot això... Pareix mentida que una persona siga capaç de renegar d'aquesta manera del seu idioma». □

Roger Beltran, director del col·legi Cisneros.

cià ho va fer, precisament, en aquesta llengua. «Va venir a dir-me que el seu xiquet resultaria perjudicat en el seu rendiment si estudiava aquesta assignatura en valencià, i que ara que l'Audiència havia decretat el canvi d'idioma, hauria de passar-me al castellà. Li vaig haver d'explicar que el seu xiquet no és massa brillant, efectivament, però no ho és ni en valencià ni en castellà... i, a més, que ara estava millorant bastant, així, n'hauria d'estar contenta, en comptes de protestar».

I, quan l'ordre arribe, «què? «Si l'ordre arriba, necessitaré que vinga l'inspector a explicar-me què he de fer, perquè amb el curs ja tan avançat, i amb uns resultats tan bons com està donant, la veritat és que jo no sabia com solucionar-ho», diu **Neus**.

Josep Manuel Guardiola, membre del Consell Escolar i pare d'un alumne de tercer, assegura que són uns quants els pares disposats a «posar tots els recursos i les denúncies que faça falta» el dia que els xiquets es veguen obligats a estudiar aquesta assignatura en castellà. «Ara ja ens han ensenyat que l'única manera d'aconseguir coses és muntar escàndols en període pre-electoral, i encara que aquest no és el nostre sistema, ja que ens limitem a defensar un dret que tenim i que la llei ens reconeix, si més no encara durant

tres haurem d'enviar els nostres fills a la Penyeta Roja, per a valencianoparlants». La Penyeta Roja, aclareix **Neus**, és el centre per a discapacitats de la comarca. «I no sabem què passarà el curs que ve, amb l'ordre de fer l'ensenyament en valencià voluntari a tot arreu, perquè no crec que ens envien prou professors per a muntar grups en valencià a cada curs». **Beltran** dubta molt que siga possible fer-ho, «perquè si aquests anys no ens han enviat encara el mestre que vam demanar per a començar la línia «en valencià» a pre-escolar...».

Segons **Guardiola**, els alumnes del col·legi «Cisneros» han estat manipulats per la Coordinadora Pro-Libertat de la Enseñanza en Valencia no amb interessos electoralistes. «Així sembla confirmar-ho, si més no, el fet que el president de la Coordinadora provincial estiga sent promogut com a candidat a l'alcaldia de Castelló per Alianza Popular», diu. «Ací no s'ha fet, des dels contraris al valencià, res més que demagògia. No s'ha aportat cap mena d'argument pedagògic, res més que una enquesta fraudulenta feta entre els pares —entre «alguns» pares...— La Coordinadora s'ha utilitzat com a trampolí polític, en època pre-electoral. Ells han estat els únics que han extret rendibilitat política a aquesta història».